

عنوان مقاله:

قنات مکانیسمی سنتی در جهت حفاظت و بهره برداری از منابع آب در مناطق خشک

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهره ارس - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، مرکز تحقیقات بین ال

امیررضا کشتکار - مرکز تحقیقات بین المللی بیابان ایران، دانشگاه تهران

رقیه هوشمندی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابان، مرکز تحقیقات بین ال

خلاصه مقاله:

آب ضرورت اساسی زندگی می باشد که با وجود فراوانی آن در سیاره ما، در سطح خشکی های زمین به طور موزون پراکنده نشده است. در جایی آب چنان فراوان است که وفور آن مشکل آفرین بوده و در نقطه ای دیگر چنان کمیاب است که نیاز به هر قطره آن محسوس است. برای رویارویی با کمبودهای مقطعی آب و استفاده بهینه از منابع آب و خاک موجود، انسان اندیشمند با بهره گیری از روش های ویژه و تشکیل سازمان ها و نهادهای اجتماعی در پی بهره وری بهینه از این عامل محدود برآمده است. شاهد این خردورزی انسان ها، طراحی و ساختن دالان های زیرزمینی به نام قنات، بوسیله ایرانیان است که بدین وسیله آب موجود در اعماق زهکشی شده و در نقطه ای دیگر در دسترس استفاده کنندگان قرار می گیرد. به دلیل تبخیر کم و عدم نیاز به مصرف کارمایه جهت بالا کشیدن آب زیرزمینی، حفر قنات از دیرباز روشی مناسب جهت استحصال آب در ایران بوده است (بهنیا؛ 1376) که در این مقاله به معرفی قنات به عنوان یکی از روش های سنتی حفاظت و بهره برداری از منابع آب در مناطق خشک و بیابانی خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

قنات، مناطق خشک، آب زیرزمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160311>

